

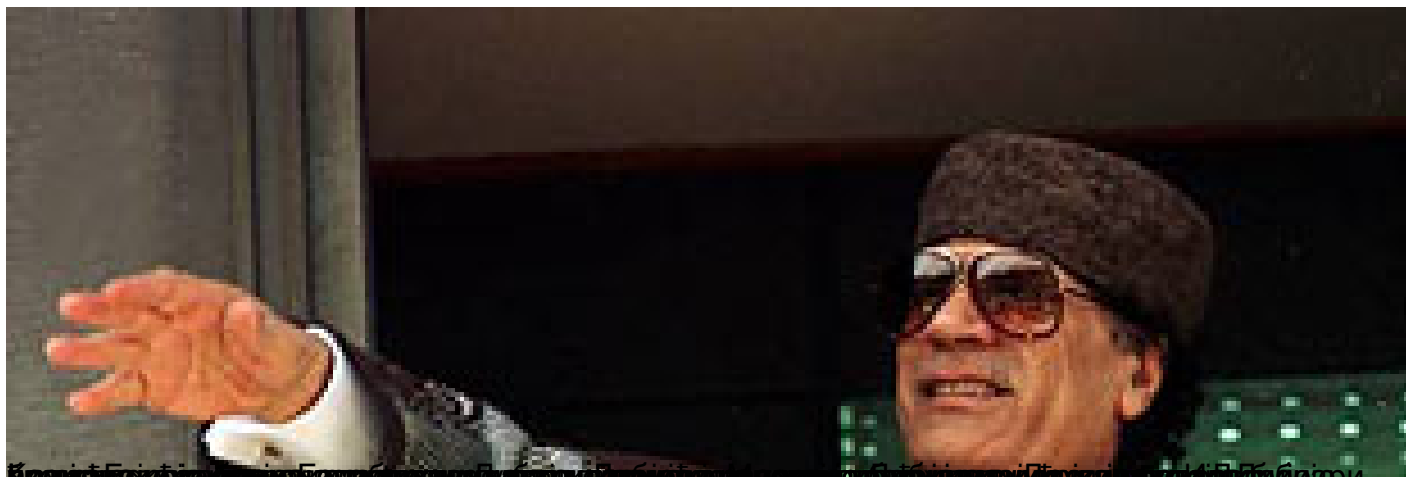

У марту пре три године почела је безобзирна агресија на Либију, земљу која је представљала цвет северне Африке. Либијска Арапска Џамахирија, како је гласио њен пуни назив, била је специфична земља за дате услове са социјалистичким уређењем. На њеном челу налазио се вођа, пуковник Муамер ел Гадафи. По многима, диктатор и то чак по многима у нашој земљи, али они нису познавали прилике и државно уређење Арапске Џамахирије. Као прво, тај „диктатор“ је био пријатељ српског народа и он је то много пута говорио. Он никада није признао тзв. државу Косово. Либијски студенти војне академије, претежно ваздухопловне, школовали су се у бившој СФРЈ.

Моамер Гадафи је учинио све да изгради једно модерно секуларно социјалистичко друштво које почива на исламу. Он је помирио немогуће и зато је Либија цветала. Он је изградио можда најсавременији иригациони систем у свету и од пустиње је начинио оазу. Сви студенти који су желели да се школују у иностранству добијали су стипендије. Либија је била рај за стране раднике који су у ову земљу долазили у огромном броју. Ти радници су били како Европљани, тако и Африканци, који су радили на нафтним пољима Либије. Триполи је производио 4 милиона барела нафте дневно и по томе је спадао у сам врх света. Однос према лепшем полу је био за афричке земље готово западни. У Либији су се поштовала права жена и није била реткост да се у Триполију види жена непокривене косе како џогира.

Либија и Сирија – две земље, две судбине

Пише: Владимир Јевтић
субота, 29 март 2014 23:45

Либија и Сирија – две земље, две судбине

Пише: Владимир Јевтић
субота, 29 март 2014 23:45

Либија и Сирија – две земље, две судбине

Пише: Владимир Јевтић
субота, 29 март 2014 23:45

Либија и Сирија – две земље, две судбине

Пише: Владимир Јевтић
субота, 29 март 2014 23:45

